

важна, още по-голяма, каквато е добиването на политическата свобода, като доказвал, че без такава свобода, църковната сполука е нищо, защото народа можал да има своя църква, но сѐ пак ще робува на турчина, ще търпи унижение, ще яде бой, ще дава своето благо на агарянина и ще носи бремето на товарно животно без права и без лично достойнство.

Левски при чорбаджиите. — Присъствието на Левски почти във всички места, през които бил минавал и по-рано, правили името му популярно. Момците се стичали да видят чудния апостол и да чуят от устата му насърчение за добиване на златната свобода. Освен с идеите си, апостола печелил симпатии с чудното пение на народни юнашки песни. Левски ставал от месец на месец все по-смел. Той почнал да посещава под формата уж на търговец и ония чорбаджии и първенци, които не вярвали в освобождението на народа, били приятели с турските големци и с гняв отхвърляли всяка мисъл за бунт. Левски без боязнь се явявал при тях, в дома или магазина, приказвал уж по търговия, токо обръщал думата за народни работи и най-сетне откривал, по каква работа ходи. Чорбаджиите замръзвали на местото си от страх и уплаха, но Левски скоро ги ободрявал с умните си разкази. Не всички чорбаджии били родолюбци; ала нито един не хванал Левски за пеша да го предаде на турците. Левски им обяснявал, че от тях не иска да тръгнат с пушка на рамо, та това